

Prieten cu un copil orfan vreau sa fiu si eu...

De multe ori suntem alături de copiii orfani și încercăm să-i ajutăm cu tot ce ne stă în putință considerându-i ca frați sau surori și ne străduim ca prin faptele noastre să suplinim lipsa ființelor dragi.

Maria-Magdalena Baimacean, cl. a V-a

Încercăm să înlocuim lipsa unui părinte chiar dacă nu putem. Suntem mereu în jurul copiilor orfani, ne petrecem timpul împreună, învățăm împreună și, astfel, le distragem atenția de la supărarea pe care o au.

Marta Georgiță, cl. a VII-a

Un copil orfan ar avea nevoie de o soră mai mare, care să-i ofere multă dragoste, prietenie adevărată, un sprijin pentru a nu fi singur și pentru a depăși trauma prin care a trecut.

Maria Cîrciu, cl. a IV-a

Trebuie să ne placă să ajutăm un copil orfan pentru că astfel facem o faptă bună. Chiar dacă uneori îl ajutăm doar cu un sfat, el este întotdeauna binevenit.

Ileana Știrban, cl. a VII-a

Acești copii orfani, adeseori, neavând prea mulți prieteni care să-i sprijine, păstrează în suflet toată durerea și grija provocată de neajunsuri. Chiar și colegii, uneori îi fac pe acești copii să sufere pomenind, neatent, de situația lor.

Ionela Baimacean, cl. a VII-a

De multe ori am ajutat copiii orfani. Nu întotdeauna au nevoie de hrană, de bani, de îmbrăcăminte, ci au nevoie adesea de un sfat bun, de dragoste, de prietenie, de sprijin în luarea unei hotărâri. Eu încerc să-i ajut întotdeauna cu multă plăcere.

Adina Cotos, cl. a VII-a

Pentru ca acești copii să nu simtă prea mult lipsa unui părinte, noi le putem oferi dragoste sufletească, o prietenie adevărată, pot fi invitați în casele noastre în zilele de sărbătoare sau duminică după ce mergem împreună la biserică. Putem să le fim alături și la bine, și la greu!

Florina Baimacean, cl. a VI-a

Elevii Școlii "Dimitrie Onciul", Straja, îndrumați de învă. Elisaveta Teleagă

Cântarea în Biserică

Muzica este graiul sufletului.

Ea stârnește în noi gândurile cele mai profunde.

Ludwig van Beethoven

O maximă responsabilitate pentru părinți este aceea de a insufla copiilor lor, încă din fragedă copilărie, credința în Dumnezeu. Cel mai productiv teren pentru sădirea credinței în Dumnezeu este sufletul copilului. Dacă nu este educat copilul de mic să creadă în Dumnezeu, să se roage lui Dumnezeu, să se spovedească, să meargă la Biserică, să se împărtășească etc., când crește mare este foarte greu sau devine imposibil.

Cântările bisericești formează și modelează copilul în viață, îi inspiră dorința de îngrijire sufletească, îl înnobilează, îi dă bunătate, dragoste, milă și toate virtuțile. Ca părinte, când educi un copil nu este suficient să-i spui doar, ci trebuie să faci împreună cu el, să-l iei de mână și să mergi la Biserică împreună cu el, să cânti la Sfânta Liturghie împreună cu el, să te arăți exemplul personal și viu. Să îngenunchezi împreună cu el în fața icoanei la rugăciune, să te ferești a vorbi orice cuvânt rău, a face orice gest necontrolat, pentru că el te copiază întocmai.

Copiii sunt receptivi, le place liniștea din Biserică, muzica bisericească, picturile, icoanele, altarul și, mai mult decât atât, Îl adoră pe Dumnezeu; de aceea ne spune Mântuitorul: „Lăsați copiii să vină la mine și nu-i opriți...” (Marcu 10,14).

La frumusețea cultului nostru liturgic și la modelarea vieții noastre sufletești, o contribuție esențială aduce cântarea bisericească ortodoxă specifică din punct de vedere melodico-modal și ideatic. Ea are o puternică forță de înrăurire asupra sufletului copiilor. Cântarea bisericească bizantină (ortodoxă) este cea mai frumoasă visterie a Ortodoxiei, visterie care ne constituie noblețea și ne definește esența